

om de door de Nederlandse regering en de door Duitse bezetters in de oorlog gevorderde schepen weer op naam van de oude eigenaren te krijgen, werden bij hem op kantoor gepasseerd). Daarnaast volgden herstel en uitbreiding van de haven en nieuwe activiteiten in het kader van de Marshallhulp. Het laatste en de vestiging van diverse Amerikaanse bedrijven in het Rijnmondgebied brachten Amerika over de horizon. Hemmo bouwde een uitgebreide internationale praktijk op en reisde geregeld naar de Verenigde Staten en Curaçao. Het laatste hield weer verband met de in die jaren toch steeds gevoelde dreiging van een nieuwe wereldoorlog, waartegen de internationale concerns zich trachtten te beveiligen door zetelverplaatsing in geval van oorlog naar de Nederlandse Antillen voor te bereiden, ook een terrein waarop Hemmo specialist was.

De contacten met het bedrijfsleven leidden soms ook tot een verzoek om een commissariaat te vervullen. Zo was Hemmo van 1969 tot 1987 president-commissaris van Robeco (de tijd van de internationalisering en de uitbouw van het Rotterdams beleggingsfonds naar één van de grootste beleggingsfondsen ter wereld), president van de AMFAS-groep, van het Algemeen Administratie en Trustkantoor en van de Bloemers Nassau Groep, president gecommiteerde van de Ambachtsheerlijkheid Cromstrijen, commissaris van Elsevier, Van Sillevoldt N.V., Borsumij Wehry, Pierson, de Nederlandse Dagblad Unie, Enraf Nonius en diverse kleinere vennootschappen.

Naast deze commissariaten vervulde Hemmo ook diverse bestuursfuncties: tal van jaren was hij lid van de Kamer van Toezicht op de notarissen in Rotterdam, voorzitter van het Groene Kruis Rotterdam, secretaris van het Sophia Kinderziekenhuis (waar zijn grootvader en overgrootvader Van der Hoeven baanbrekend werk gedaan hadden), secretaris van de Rotterdamse Diergaarde, vice-voorzitter van het Nationale Park De Hoge Veluwe, voorzitter van de Erasmusstichting, bestuurslid van de Daniël den Hoedkliniek, penningmeester van het Provinciaal Rheumacentrum Zuidholland, bestuurslid van het Rotterdamsch Montessorilyceum, voorzitter van de Stichting Kleinood en bestuurslid van de Stichting Neyenburgh, welk lijstje ongetwijfeld nog verder aangevuld kan worden. Hemmo heeft zijn leven lang zich ingezet voor Rotterdam en zijn bewoners en hij droeg dat ook over op zijn medewerkers. Zijn eerste stelregel voor hen na kennismaking was dat wanneer je in Rotterdam je boterham wilde